

ЛІТЕРАТУРА

1. Маслова-Юрченко К. Визначення андеррайтингу у законодавстві України / К. Маслова-Юрченко // Цивільне право. – 2009. – № 10. – С. 106-109. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://dspace.nbuiv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/15752/27-Maslova-Yurchenko.pdf?sequence=1>
2. Baron, D. P. The Incentive Problem and the Design of Investment Banking Contracts / D. P. Baron // Journal of Banking and Finance. – 1979. – № 3. – Р. 157-162.
3. Верес І. Я. Правова природа договору андеррайтингу / І. Я. Верес // Часопис Академії адвокатури України. – 2013. – № 1. – С. 1-5.

УДК 336. 713: 330. 14: 347. 72. 028

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТАТУТНОГО КАПІТАЛУ КОМЕРЦІЙНИХ БАНКІВ УКРАЇНИ

Болгар А. І., студентка групи Ф 5/1

Науковий керівник – канд. екон. наук, доцент Бурковська А. В.

Миколаївський національний аграрний університет

В ринковій економіці із зростанням конкуренції та економічної кризи посилюється увага щодо формування статутного капіталу банків для забезпечення його ефективного розподілу та функціонування. Для усіх банківських установ важливим постає питання капіталізації.

Питанням формування статутного капіталу комерційних банків присвячено наукові праці: А.В. Васюренко [1], І.В. Сало [2], О. Орлюк [3], М. Д. Алексеєнко [4], Коваленко В. [5], Меда Н.С. [6], В. Вавканича [7], Коваленко В. розкрив напрями збільшення капіталу банківських установ, А.В. Васюренко розглядаючи питання формування ресурсної бази банків, досліджує три основні джерела – власний капітал банку, депозитні та не депозитні операції, І. В. Сало підкреслює, що власний капітал банку займає незначну частку у загальному обсязі капіталу банку (до 10%), що обумовлено специфікою діяльності банку як установи, що здійснює мобілізацію тимчасово вільних грошових ресурсів на фінансовому ринку та надає їх в кредит.

Статутний капітал відповідно до Закону України “Про банки і банківську діяльність” [8] – сплачена грошовими внесками учасників банку вартість акцій, паїв банку в розмірі, визначеному статутом.

Питома вага статутного капіталу банківської установи у сукупному капіталі становить 8-10% [8]. При формуванні статутного капіталу банківської установи необхідно враховувати такі вимоги: статутний капітал не повинен формуватися з непідтверджених джерел; забороняється використання бюджетних коштів для формування капіталу.

Для підвищення рівня капіталізації та надійності установ банківської системи України, необхідно покращити якість капіталу і забезпечити покриття ним ризиків, стимулювати залучення власного банківського прибутку для інвестицій у капітал через звільнення від оподаткування частини прибутку кредитних установ, залучати коштів акціонерів, забезпечити оптимальний розмір зарубіжного капіталу в банківську систему України, збільшувати показник адекватності капіталу через консолідацію банківської системи України тощо [8].

Банківські установи можуть як збільшувати так і зменшувати розмір свого статутного капіталу. Джерелами збільшення статутного капіталу акціонерного товариства є: додаткові внески; додатковий капітал або його частина (крім банків і небанківських фінансових установ); прибуток або його частина [8].

Шляхами збільшення статутного капіталу акціонерного товариства є: підвищення номінальної вартості акцій; розміщення додаткових акцій існуючої номінальної вартості. Розмір статутного капіталу банківських установ при державній реєстрації збільшено із 120 млн гривень до 500 млн гривень [8]. Поетапне збільшення розмірів статутних капіталів банків України передбачається здійснити до 2024 року.

Відповідно до Закону України “Про банки і банківську діяльність” [8] для збереження від знецінення статутного капіталу банківської установи, необхідно за підсумками року на основі фінансової звітності здійснювати коригування його розміру на індекс девальвації чи ревальвації гривні за рахунок і в межах валових доходів або валових витрат банку за методикою НБУ.

Найбільш швидкими та оптимальними способами збільшення розміру статутного капіталу виступають злиття, поглинання, створення холдингів та банківських альянсів, а також іноземне інвестування.

Для уникнення фінансових втрат та попередження ризиків банки повинні обмежувати обсяг філіалів, монополізацію, дострокове вилучення інвестицій та чесне ведення конкуренції.

В період фінансової кризи для банків проблема капіталізації та оцінювання достатності капіталу банку є особливо актуальною і потребує окремого дослідження. Зазначимо, що особливості формування статутного капіталу банками характеризують нерівні можливості щодо формування статутного капіталу, але одна з важливих проблем для всіх банківських установ – це нерозвиненість вітчизняного фондового ринку, через що банківські акції на ньому майже відсутні.

В ході проведеного нами дослідження доведено, що статутний капітал комерційного банку є основою його формування, а також гарантом стабільної та надійної діяльності. Збільшення розміру капіталу дає можливість банківській установі розширювати вартісні межі своєї діяльності і здійснювати більш складні, ризиковані та більш дохідні операції на фінансових ринках.

ЛІТЕРАТУРА

1. Васюренко О. В. Банківські операції : [навч. посіб.] / Васюренко О. В. - [3-є вид., стер.]. – К. : Знання, 2002. – 311 с.
2. Криклій О. А. Фінансовий менеджмент банку [Текст] : навчальний посібник. / О. А. Криклій, І. В. Сало / ВТД “Університетська книга”, 2007. – 314 с.
3. Орлюк О. Статутний капітал банку: правове регулювання / О. Орлюк // Право України. – 2013. – № 8. – С. 42-46.
4. Алексеєнко М. Д. Капітал комерційного банку: питання теорії і практики / М. Д. Алексеєнко. – К. : КНЕУ, 2006. – 276 с
5. Коваленко В. В. Капіталізація банків: методи оцінювання та напрямки підвищення : монографія / В. В. Коваленко. – Суми : ДВНЗ “УАБС НБУ”, 2010. – 153 с.
6. Меда Н. С. Особливості становлення банківської системи України та їх вплив на формування стратегії розвитку банків / Н. С. Меда // Наукові праці НДФІ. – 2011. – № 4. – С. 53-58.
7. Вавканич А. І. Особливості формування ресурсів комерційних банків / А. І. Вавканич // Актуальні проблеми економіки. – 2011. – № 1. – С. 17-22.
8. Про банки і банківську діяльність: закон України, затверджений Положенням ВРУ від 07.12.2000 р. № 2121-III [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2121-14>

УДК 336.71

ВПЛИВ ФАКТОРІВ НА ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ КОМЕРЦІЙНОГО БАНКУ

Кушнарьова А. А., студентка групи Ф 5/1

Науковий керівник – канд. екон. наук, доцент Бурковська А. В.

Миколаївський національний аграрний університет

Основна мета діяльності банку як комерційної організації – отримання прибутку, що є одним із найважливіших показників його стабільності та ефективного функціонування. Недооцінка або переоцінка, неврахування впливу окремих факторів на процес формування фінансових результатів може призвести до значних відхилень від очікуваного результату.

Дослідженню даної проблематики значну увагу приділяють українські вчені, серед яких: А. Донець [1], Д. Ліпінська, І. Парасій-Вергуненко, Л. Примостка, О. Русіною [2], Л. Снігурська, Ю. Труш, А. Труш, Н. Шпанковська, Г. Шульженко [3] та багато інших. Нині виникає необхідність вдосконалення класифікації факторів впливу на результати банківської діяльності, шляхом виявлення нових класифікаційних ознак, що є актуальним на сучасному етапі розвитку банківської системи.

Банківська діяльність – це сукупність взаємопов'язаних фінансово-господарських процесів, які зазнають впливу різноманітних факторів – внутрішніх (ендогенних) та зовнішніх (екзогенних), від яких залежить рівень прибутковості усієї банківської установи. Таким поділом доцільно